

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 930/2017
26.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА и др, због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. АА, адв. Мирослава Ђорђевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 12.06.2017. године и Кв. 352/17 од 20.06.2017. године, у седници већа одржаној 26.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и по службеној дужности у односу на окривљене ББ, ВВ, ГГ и ДД, **УТВРЂУЈЕ** се да је правноснажним решењима Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 12.06.2017. године и Кв. 352/17 од 20.06.2017. године повређен закон на штету окривљених – члан 439. тачка 2. ЗКП.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 12.06.2017. године, одбијени су као неосновани предлози бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД за укидање мере забране напуштања стана из члана 208. ЗКП.

Решењем истог суда Кв. 352/17 од 20.06.2017. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених изјављене против првостепеног решења судије за претходни поступак Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 12.06.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окр. АА, адв. Мирослав Ђорђевић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, наведена решења преиначи и укине меру забране напуштања стана уз примену електронског надзора или да укине другостепено решење и предмет врати на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног - члан 439. тачка 2. ЗКП, јер је у конкретном случају примењен закон који се не може применити односно није примењена одредба члана 215. ЗКП.

Наиме, решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 23.11.2016. године, према окривљеном АА одређен је притвор који се рачуна од 22.11.2016. године када је лишен слободе. По том решењу окривљени је лишење слободе издржавао у притворској јединици све до 18.01.2017. године, када је решењем истог суда Кпп 60/16 од 18.01.2017. године донета мера забране напуштања стана уз електронски надзор, те је, дакле, окривљени наставио да издржава лишење слободе као тзв. „кућни притвор“.

Одредбом члана 2. тачка 23. ЗКП прописано је да се под „лишењем слободе“ подразумева хапшење, задржавање, забрана напуштања стана, притвор и боравак у установи који се урачунава у притвор. Из наведене одредбе јасно је да притвор који се издржава у притворској јединици као и притвор који се издржава у кућним условима представља лишење слободе неког лица, дакле, ради се о мерама којима се постиже исти циљ.

Одредбом члана 215. ЗКП изричито је прописано да се окривљени у истрази може задржати у притвору највише три месеца по решењу судије за претходни поступак, да веће из члана 21. став 4. ЗКП притвор може продужити највише за још три месеца, те да се окривљени мора пустити на слободу уколико до истека наведених рокова не буде подигнута оптужница.

Имајући у виду да је окр. АА лишен слободе 22.11.2016. године и да је 22.05.2017. године протекло рок од шест месеци, а да оптужница против њега није подигнута, то је судија за претходни поступак био дужан да према окривљеном укине меру лишења слободе, без обзира на то да ли је окривљени меру издржавао у притворској јединици или у кућним условима.

Како судија за претходно поступак то није учинио, а решењем Кпп 60/16 од 12.06.2017. године одбио предлог, између осталих и браниоца окр. АА, за укидање мере напуштања стана уз електронски надзор, то је наведеним решењем повређен кривични закон на штету окривљеног – члан 439. тачка 2. ЗКП, а иста

повреда учињена је и другостепеним решењем, јер је веће из члана 24. став 1. ЗКП, уместо да наведену повреду закона отклони, одбило жалбе бранилаца изјављене против првостепеног решења.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА усвојио као основан и утврдио да је побијаним решењима у односу на окривљеног повређен кривични закон. Како је побијаним решењем иста повреда учињена и у односу на окривљене ББ, ВВ, ГГ и ДД, који нису поднели захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд је по службеној дужности (члан 489. став 2. ЗКП), утврдио да је и у односу на наведене окривљене учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Иако је захтев за заштиту законитости поднет у корист окривљеног, Врховни касациони суд се, у смислу члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП, ограничио само на то да утврди повреду закона јер би укидање наведених решења у овом моменту било безпредметно, с обзиром да је у међувремену, решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 60/16 од 11.08.2017. године према окр. АА и осталим окривљенима укинута мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора и одређена мера забране напуштања боравишта.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3. и члана 489. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић